

1970-  
2020



# Femti år i Slettebakken

**En kirke  
blir bygget**

Side 5-7

**Ungdommenes  
kirke**

Side 8-9

**Kultur-  
kirken**

Side 14-16

# «Ad Astra»

[mot stjernene]

**Mye har skjedd i de seksti årene siden Slettebakken menighet ble etablert – fra den spede begynnelse med gudstjenester og andre aktiviteter i tilfluktsrom, gymsaler og andre provisoriske «kirker», til kirkebygget slik vi kjenner det i dag og det mangfold av aktiviteter som der finner sted. Ett har imidlertid vært konstant: Den alltid tilstedeværende, menighetsbyggende iver.**



**Tekst:** Ingrid Fluge-Hole  
informasjonsmedarbeider

For å markere at det i 2020 er seksti år siden menigheten ble etablert, femti år siden Slettebakken kirke ble tatt i bruk, og – bør vi legge til – førti år siden Slettebakken menighets barnehage startet opp, har ansatte, menighetsråd og jubileumskomité tenkt og tenkt, planlagt og planlagt hvordan alle disse runde dagene skulle feires. Fester og konserter og samlinger for store og små skulle det bli – en på alle måter minneverdig feiring ble det lagt opp til.

Året startet på beste vis med en skikkelig jubileumsfest 9. februar for alle menighetsmedlemmer – med flott konsert, god mat og hyggelig samvær. Det var en utmerket start på jubelåret, og vi gledet oss til det som skulle følge. Så gikk det én måned, «verden» stengte ned og jubileum, fest og feiring måtte vike plass for isolasjon, usikkerhet og smittefare.

Som mange har fått erfare dette året: Bursdagsfeiring og pandemi går dårlig sammen.

At et jubileum blir amputert i smittevernets navn, er én ting, men også det mer hverdagslige menighetslivet lider under at man ikke kan møtes ansikt til ansikt; samholdet, de gode relasjonene og minnene vi skaper sammen når vi møtes. Men så treffes vi på et vis likevel; på digitale gudstjenester og i andre digitale fora. Det hjelper – absolutt! – men den slags samvær har sine klare begrensninger, og er dessverre ikke like tilgjengelig for alle. Men så er det jo kanskje sånn da, tross alt, at midt i karanten, isolasjonen og den helt annerledes hverdagen, så ble kirken enda viktigere for oss – jubileum eller ikke.

Men nok nå om pandemien! Slettebakken kirke fyller femti, og det markerer vi med et eget jubileumsnummer. I dette bladet kan du lese om kirkens historie, om sang- og musikklivet i menigheten, om ungdomsarbeidet og om gode naboer som vi samarbeider med; barnehagen, eldresenteret og bruktbuikken. ■

**Så hurra for kirken, hurra for menigheten vår, og gratulerer med dagen!**

# Et sted det er godt å møtes

**Overskriften er hentet fra menighetens årsmelding for 2019. Her er det formulert en ambisjon på noe som skal være et gjenkjennende trekk ved Slettebakken menighet – at her er det godt å møtes.**

**Tekst:** Asbjørn Vilkenen  
kirkeverge i Bergen Kirkelige Fellesråd

Koronatiden har lært oss at det å møtes har mange uttrykk. I skrivende stund er våre fysiske møtepunkt blitt begrenset av pandemien. Det er begrensninger på antall, på fysisk kontakt – vi har lært oss å hilse med albuen, eller skoen, ved å legge hånden over brystet. Koronatiden har styrket kreativiteten for nye møteplasser, ikke minst på de digitale plattformene. Men, heldigvis; vi kan fortsatt møtes med noen begrensninger, og på nye måter.

Vi må aldri slutte å møtes. Ensomhet bekjempes ved at vi møter hverandre. Utenforskap bekjempes ved et inkluderende møte. Troen på Jesus Kristus skapes i relasjon og i møte med hverandre. En av koronatidens lærdommer er nettopp dette – vi trenger å møte hverandre. En annen av koronatidens lærdommer er at betydningen av et møte ikke nødvendigvis er avhengig av form og sted. Mange av oss har erfart gode møter på den digitale møteplassen. Kan det inspirere oss til å tenke at et møte med mennesker kan være like viktig om det skjer på en annen arena enn den vi har vært vant til?

Slettebakken kirke er 50 år, og har rommet utallige møter mellom mennesker. Mange ganger er det blitt sagt velkommen til kirken, velkommen til våre aktiviteter, velkommen til vårt fellesskap. Det må Slettebakken menighet fortsette å si. Men dersom et møte i seg selv kan være viktig for å bekjempe ensomhet og utenforskap og for å at tro kan skapes – så må vi være flinke å oppsøke mennesker på andre arenaer enn våre egne. Slettebakken kirke er et flott signalbygg i byen, men Slettebakken menighet strekker seg lenger ut, ut av kirkebygget til der mennesker lever sine liv. Det er spennende å være på andre arenaer enn vår egen. ■

Gratulerer med jubileet



FOTO: BKF

# 1959-1970: EN MENIGHET BLIR TIL - en kirke blir

**Ved kongelig resolusjon 23. oktober 1959 ble Slettebakken og Landås utskilt fra Fridalen og etablert som egne sokn.**

**Tekst:** Sverre Trætteberg

**D** aværende biskop Ragnvald Indrebø sa det slik: *Fridalen er blitt fullstendig uoverkommelig med 28 000 innbyggere!*

Han hadde sine ord i behold. Høyblokken på Mannsverk og de første blokkene på Slettebakken var allerede kommet opp, boligbyggingen skjøt fart og på få år økte innbyggertallet i den nye menigheten fra 9033 i 1960 til over 11 000 i 1962.

Høsten 1960 ble Steinar Digernes utnevnt til sokneprest. Han kom fra Frosta kommune i Nord-Trøndelag, og utfordringene var mange: Presten var den eneste fulltidsansatte, og hvor skulle han og de frivillige holde til? Eget kirkebygg var svært ønskelig – men var det realistisk?

## **Hobbyhall, tilfluktsrom, gymsal**

«Hobbyhallen» ligger i krysset Wiers Jensensvei/Kristofer Jansonsvei, og er i dag leilighet. Her ble det etablert prestekontor, et møtelokale med 30 sitteplasser, et lager og et lokale for dåp, konferanser og samtaler. Det ble naturlig nok trangt og kummerlig når ulike grupper skulle ha sine samvær der.

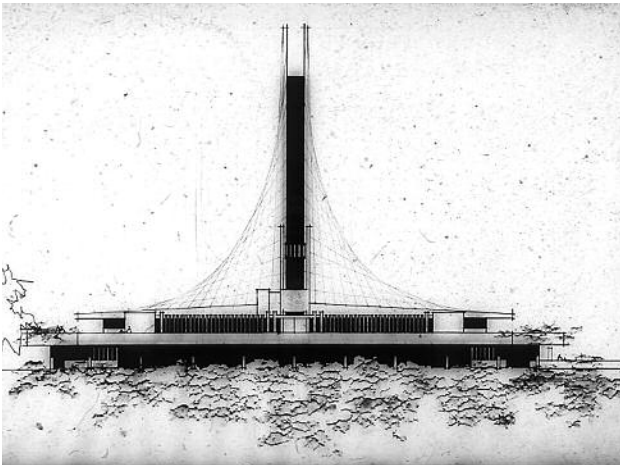
Ved bispevisitas i 1961 het det i rapporten fra biskopen: *Arbeidsoppgavene er enorme. Residerende kapellan må det søkes om så snart som råd, for menigheten er etter retten en toprestmenighet. Biskop og domprost fikk også se det provisoriske prestekontor, men det må forbigås i taushet for ikke å vekke Helserådets nysgjerrighet.*

«Mann av huse» - og kvinner: Stor interesse og lange køer ved innvielsen av kirken.



# byggget





Over t.v.: Slettebakken kirke ble tegnet av arkitekt Tore Sveram. Han fikk oppdraget i 1964 etter å ha vunnet arkitektkonkurransen om kirkebygget. Kirken fikk navnet «Ad Astra». Det betyr mot stjernene. Over t.h.: Fra kirkens 20-årsjubileum.

Under: Prosesjonen til innvielsesgudstjenesten 20. desember 1970: Foran går menighetsrådets formann, Leif Rudjord og byggekomitéens formann, tidligere ordfører August Donatus Michelsen. Bak dem går kapellanene i Slettebakken og Landås menigheter, Njål Klevberg og Bjarne Djupvik. I tredje ledd ser vi sogneprestene i Slettebakken og Fridalen, Alf B. Danielsen og Einar Turvin. Lenger bak skimter vi domprost Hans Høyvik og biskopene Ragnvald Indrebø og Per Juvkam.

Heldigvis viste overlærer Brown på Slettebakken skole stor forståelse. Tilfluktsrommet/midlertidig gymsal ble stilt til disposisjon. Når kasse, hest og gymmatten før helgen ble skjøvet til side, kunne alter, alterring og kors bæres på plass, og menigheten kunne feire gudstjenester med god oppslutning. At luften ble dårlig og kunne «skjæres», ble tatt med godt humør! I 1966 fikk skolen en ny, fin gymsal, og menigheten ble ønsket velkommen også dit.

#### Egen kirke - men når?

Tomt til kirkebygg på Slettebakken var

allerede klargjort av kommunen før menigheten ble opprettet. Foreløpige tegninger forelå, men Bergen kommune ville i 1964 ha en arkitektkonkurranse. 31 utkast ble bedømt, og Tore Sveram, med *Ad Astra* (Mot stjernene) ble vinner.

Det skulle imidlertid gå seks år før kirken sto ferdig. Steinar Digernes døde i juni 1964 etter å ha utført en pioner-innsats under vanskelige arbeidsforhold.

#### «Det vrimler av barn»!

Sitatet er fra en årsrapport om aktiviteten i den unge menigheten. I 1962 ble 247 barn døpt og 174 unge konfirmert. I





Fra Slettebakken menighetsblad 1970.

Samtidig fotografi av den nye kirken.

1964 noterer menighetsbladet at det er mellom 3500 og 4000 barn og tenåringer bosatt i Slettebakken menighet, hvorav de fleste er døpt eller konfirmert. *Vi må satse på ungdomsfronten*, skriver Olaf Hillestad, tilsatt som residerende kapellan i 1963.

### Allsidig menighetsarbeid

Aktiviteter for barn og voksne kom kjøpt i gang. Frivillige tok på seg ansvar. Søndagsskolen hadde møter i borettslag, i en barnehage og i Hobbyhallen. Sjømannsmisjonsforeningen *Polarlys*, misjonsforeningen *Kamerunringen* og *Støtteforeningen for barne- og ungdomsarbeidet* hadde møtene sine i private hjem.

Ungdomsklubben samlet opp til 160 deltagere i tilfluktsrommet på skolen. Medlemskap 2 kroner, inngang 50 øre, temaer blant annet *Ungdom og forelskelse*, *Englandsfarere v/Magnus*

*Monstad, På to hjul v/politiet og bilsakkyndige. Unge Hjem* var for «forlovede og nygifte. Blant temaene for møtene var *Bør fruene ha faste klespenger?* og *Bør mannen i huset få sove middag?*

16. Bergen Speidertropp og *Blåspeidere* startet opp, og et allsidig korarbeid samlet grupper av barn og voksne. To ganger besøkte NRK menigheten, og opptak fra *Rytme-gudstjeneste fra kjellerkirken* ble sendt i flere land.

### Endelig - egen kirke!

Søndag 15. september 1968 har domprost Per Lønning i oppgave å legge ned grunnsteinen. Slettebakken skoles musikkorps og Slettebakken menighetskor deltar, og mange mennesker er samlet på kirketomten. Et kobberskrin mures inn i grunnmuren under alteret. Det inneholder en oversikt over menighetens historie til dags

dato, en bibel og en salmebok, eksemplarer av byens aviser, gangbar mynt, tegninger av kirkebygget og navn på alle som har medvirket til reising av bygget, fra HM Kong Olav til den enkelte arbeider.

Kirken er ifølge loven finansiert av kommunen, men menigheten har gjennom flere år ved innsamlingsaksjoner, givertjenester, foreningstilskudd etc. samlet inn ca. kr 500 000 som sammen med et kommunalt lån gjør det mulig å ferdigstille menighetsavdelingen i underetasjen.

20. desember 1970, fjerde søndag i advent, ble Slettebakken kirke høytidelig innviet. I jubileumsåret 2020 faller også fjerde søndag i advent på den 20. desember. Da blir det jubileumsgudstjeneste i et kirkebygg - *Ad Astra* - som på så mange måter har fått en sentral plass i mange menneskers liv på Slettebakken og videre utover. ■

## FAST ANSATTE PRESTER I SLETTEBAKKEN 1960 -2020

### Sokneprester

1960-1964: Steinar Digernes  
1964-1977: Alf B. Danielsen  
1977-1985: Christoffer Johnsen  
1986-2002: Odd Steinkopf  
2003-2016: Jorunn M. Johnsen  
2017- : Thor W. Brekkeflat

### Residerende kapellaner

1963-1966: Olaf Hillestad  
1969-1976: Njål Klevberg  
1977-1990: Geir Gallefoss  
1990-1995: Kim Astrup  
1996-2000: Marit Rong  
2001 - : Lars Petter Eide

# Ungdommenes hjem!



## Jeg stikker tilfeldigvis innom kirken en torsdag ettermiddag.

**Tekst:** Kristin Trætteberg

I gangen ved kontorene møter jeg en ung gutt som er våt i håret.

– Jeg rakk ikke hjemom etter trening, så jeg bare dusjet her før ten sing, sier han. I sofaen i ungdomslokalet ligger en annen ungdomsleder og slapper av.

– Jeg bare chiller litt før jeg skal på lederkurset».

## Utenlandstur

På ungdomskontoret sitter en komité som er i full gang med å planlegge sommerens utenlandstur. Fra kjøkkenet lukter det nystekte brownies som snart skal fylle sultne konfirmantmager. Overalt yrer det av liv.

Hadde vi hatt en tidsmaskin og skrudd tiden femti år tilbake, hadde ikke opplevelsen vært så ulik. Fra første stund har Slettebakken kirke vært et hus der ungdommene har følt seg hjemme. I den skinnende nye ungdomsavdelingen innredet med egen

bar og peisestue, ville vi møtt ungdommer i full gang med bordtennis og kurong-spill.

## Først ute med ungsomsråd

Som første kirke i Bergen, hadde Slettebakken et eget ungdomsråd som sørget for at ungdommene ble hørt og sett. Sett ble de også utenfor menighetens grenser. NRK laget flere programmer fra den unge menigheten. Her kunne vi blant annet se både Tria, ungdomsklubb og ungdomskoret Kor 3.11 med nærmere 100 sangere.

Man får ikke mer gøy enn det man lager selv..



Fra påsketur til Bergsdalshytten 2019.





Flotte naturopplevelser har alltid vært viktig i ungdomsarbeidet.



Ungdomsledere både fra «gamle dager» og i dag, vil nok være enige om at turer og leirarbeid er viktige suksessfaktorer i et populært og aktivt ungdomsarbeid. Mange er de som har kommet hjem fra påskeleirer og turer i inn og utland med sterke opplevelser og nye vennskap i bagasjen. Fra første stund har også ungdomsarbeidet blitt drevet av de unge for de unge.

Historien har vist at når vi slipper ungdommen til skjer det store ting. Måtte Slettebakken kirke også de neste 50 årene være ungdommenes hjem! ■

Påsketur til Hardanger en gang på 60-tallet.



Fra ledertur til Italia 2015.



MENIGHETENS BARNEHAGE:

# Et eventyr i 40 år

I forbindelse med barnehagens 40-års jubileum har Signe Trætteberg og Kristin Haukaas fått anledning til å dele noen tanker om og erfaringer fra menighetens barnehage.

**Tekst:** Signe Trætteberg og Kristin Haukaas

For mange år siden hadde Slettebakken kirke et kjellerlokale som ikke var mye i bruk. Her ønsket menigheten å etablere en barnehage. Signe Trætteberg tok oppdraget og åpnet korttidsbarnehage i august 1980. Signe drev barnehagen sammen med en assistent, og ansvaret omfattet tjue barn mellom tre og sju år, fra 10 til 14 hver dag.

Det har imidlertid skjedd store endringer i sektoren siden den gang. Fra 1986 ble barnehagens åpningstid utvidet, og siden 1990 har åpningstiden vært 07.30-16.30. Barnehagen ble dermed en fulltidsbarnehage.

I 1996 fikk alle barnehager *rammeplan for barnehager* (forskrift til barnehageloven) som satte rammene for barnehagens innhold og organisering. Med rammeplanen på plass og med utvidet åpningstid økte kravene til lokaler, drift og rapportering. Det ble også behov for flere ansatte og systematisk kvalitetssikring. Med stødig hånd tilpasset Signe barnehagen til samfunnsutviklingen.

## Da politimesteren kom

Hennes 33 år som leder favner mange gode minner og opplevelser. Signe trekker spesielt frem én episode som gjorde stort inntrykk:

– En dag, under utelek en gang på 1990-tallet kom plutselig selveste politimester Wegner forbi - i full uniform. Politimesteren tok tak og hoppet over gjerdet! Barna flokket seg rundt politimesteren som fikk i gang en imponerende samtale om jobben sin.

Barna belønnet besøket med allsang i det politimesteren skulle gå videre:

*«Jeg er politimester Bastian og er en vennlig mann ...»*

For ti år siden var Signe noe bekymret for barnehagen. Ville det i fremtiden være mulig å drive en liten menighetsbarnehage med de økonomiske vilkårene som da var gjeldende?

Til høyre: Signe Trætteberg var styrer i i SMB i perioden 1980 - 2013. Under: Hverdagsglimt fra barnehagen. Kristin Haukaas og Johan Vedvik Worren





Over: To gode venner, på tur i nærmiljøet. Høyt oppe i et tre. Alf Magnus Trætteberg Rotevatn og Laura Kleppe Moe. Til høyre: 17. mai 2003 fikk barnehagen premie for beste innslag i Flaggtøget i. Barna stilte med flosshatter, lange sløyfer og flagg og var «mini-17. mai-komité», her representert ved Håvard og Knut.

### Samarbeid med naboer

Barnehagen var i 33 år Signes viktigste prosjekt nest etter familien. Hun forteller at det var fantastisk å få være med å prege hverdagen til så mange familier, og trekker også frem samarbeidet med naboene i Tveitevannt barnehage som meget betydningsfullt. Begge barnehagene holdt til i kjellerlokalene i kirken i 1980 og har en lang historie sammen. I dag er samarbeidet fortsatt levende, og barnehagene møtes jevnlig for samspill og felles aktiviteter.

Signe gjorde en formidabel jobb med å etablere en barnehage som er konkurransedyktig i et marked med full dekning. En positiv konsekvens av full barnehagedekning, er at når en er garantert barnehageplass, er det viktigere å ta stilling til hvilket barnehagetilbud som skal velges. Barnehagens innhold og opplevde kvalitet blir tillagt lang større vekt nå enn den gangen en barnehageplass var et meget knapt gode.

Dagens styrer, Kristin Haukaas, er opptatt av at barnehagen skal være den kvalitativt beste menigheten har forutsetninger for å drive:

- Kvalitet handler hovedsakelig om personalets perspektiv på barna, at voksne ser muligheter og byr på seg selv i møte med barn og foreldre.

For tre år siden landet personalet en visjon for barnehagen: En liten barnehage med det stort hjerte.

- Det handler om at vi er liten og at vi ønsker å være liten. Vi ser verdien av trygge, nære relasjoner der alle kjenner alle. Et stort hjerte handler om hvordan vi skal være i relasjon til hverandre. Vi er sammen hver dag og relasjonen er forankret i kjærligheten til hverandre, til store så vel som til små. Hverdagene er viktigst i barnehagen – det er jo disse det er flest av. Å komme sammen i barnehagen, små og store, hver dag og oppleve å bli sett, hørt, inkludert og elsket ... det er oppdraget vårt. Alt det andre kommer i tillegg.



### Troen en rød tråd

– En rød tråd gjennom førti år er at barnehagen jobber aktivt med et kristent innhold i hverdagen. Vi praktiserer utvidet kristen formålsparagraf og dette er synlig i vår daglige praksis. Dette har stor verdi. Barna lærer om hvordan vi kan være gode sammen, og de lærer om livets mange nyanser.

Signe var tidligere bekymret for driften siden små barnehager jobber i motvind. Dette har ikke endret seg.

- Vår lille virksomhet er imidlertid av stor verdi og skal beskyttes, slik at små og stor får mange gode hverdager sammen i årene fremover. ■

**Vi satser vel på førti år til - minst!  
Hipp Hurra for barnehagen vår  
som fyller 40 år i år!**

# 60 år

## PÅ SLETTEBAKKEN

**Slettebakken kirke har 50-års jubileum i år. Menigheten kan også markere at det er 60 år siden den startet opp som eget sogn.**

**Tekst:** Sverre Trætteberg

På slutten av 1950-tallet og begynnelsen av 1960-tallet var det store byggeprosjekter på Mannsverk og Slettebakken. 1. november 1960 var det registrert drøyt 9000 personer i den nye Slettebakken menighet, et tall som høsten 1962 passerte 11 000. Høsten 1964 var antallet barn og tenåringer et sted mellom 3 500 og 4 000, mens det bare var 275 personer over 70 år i menigheten.

### Innflytterne

Tre hyggelige damer flyttet til Slettebakken for rundt 60 år siden. Jeg møtte dem under «Åpen Kirke» - et uformelt tilbud i menighetssalen hver torsdag 11-13. Samlet har de en alder på over 260 år og har mye å fortelle fra disse første årene:

– Vi var heldige som kunne flytte inn i nye, fine leiligheter. Malingen var knapt tørr da vi flyttet inn. Utenfor var det sølete, så vi måtte gå på en planke for å komme tørrskodd i hus. Jeg kan forresten huske at postbudet, som kom to ganger daglig på den tiden, støttet meg da jeg høygravid balanserte bortover planken. Tre rom og prisen var 10 000 kroner! En stor sum for mange. Beløpet skulle betales i to rater, og jeg minnes godt at jeg på vei til banken la vesken med de siste fem tusenlappene godt skjult under dynen i barnevognen. Berit M. Tyssebotn smiler godt når hun forteller.

### Ingen barnehage

– Det var mange barnefamilier, men ingen barnehage, så mødrene var hjemme med de små. Etter hvert kom det noen

sandkasser og et grøntareal, senere også lekeapparater.

Her møttes vi mødrene og ble en godt sammensveiset gruppe. Helga Sandvik Pedersen forteller stolt at i A-blokken dannet noen klubb, der de tre som er igjen, fremdeles møtes regelmessig.

Da barna skulle døpes, var det lille lokalet i Hobbyhallen i Kristoffer Jansons vei 55 det eneste som egnet seg. Lokalet fungerte også som prestekontor, og kunne til nød romme rundt 30 personer. Senere ble kirkekjelleren på Slettebakken skole stilt til disposisjon, og fra midten av 1960-tallet, gymsalen. I 1962 ble 247 barn båret til dåpen. Til konfirmasjon måtte Fridalen kirke eller Johanneskirken lånes. I 1962 ble 174 ungdommer konfirmert, og tallet steg til godt over 200 hvert av de neste fem-seks årene.

### Lokale butikker

Ikke mange hadde egen bil den gangen, og bussen var derfor viktig. De første årene stoppet den og snudde nede ved Sletten. Da kunne veien videre oppover med barn og varer bli ganske så tung. Før Sletten Shopping Senter kom i 1964, var det en liten dagligvarebutikk i et lite, hvitt hus nær enden av Wiers Jensens vei (i dag frisør). Damene minnes innhaveren, som het «Sletten». Han var «service-minded», tok imot bestillinger og brakte varene helt hjem til kjøkkendisken!

I «butikkblokken» i Johan Hjorts vei kom det etter hvert flere butikker, og damene nevner i fleng: Vetås kolonial og kjøtt, Sagevik frukt og tobakk, Bergensmeieriet, Martens brød samt fiskebutikk og skomakerverksted på baksiden.





Til stede ved unnfangelsen - og fortsatt her etter 60 år gode år på Slettebakken. Fra venstre: Olga Marie Eilertsen, Berit M. Tyssebotn, Helga Sandvik Pedersen.

– Vi hadde greie butikker og var godt hjulpne, sier Olga Marie Eilertsen og legger til:

– Dessuten kom jo Gryten Snarkjøp etter noen år.

Damene minnes også kolonihagen som lå ved Tveitevannet og delvis på det som i dag er kirketomten. Der var det greit å gå tur, selv om gangveiene rundt vannet først ble opparbeidet mye senere. St. Hansaften feiret voksne og barn med bål på plassen like ved der kirken i dag står. Beboerne i de aller siste kolonihagehyttene sto for arrangementet.

Et noe spesielt minne knytter seg til den kommunale bossplassen på Slettebakken: Barna likte «å gå på bosset» for å se om de kunne finne noe spennende. Etterpå måtte klær vaskes, og barn «spyles». I 1962 sluttet Bergen kommune å nytte Slettebakken til dette formålet.

– Vi ble glade, sier damene.

– Da ble det lek, sykling, fotball og langrenn (!) der i stedet.

### **Kirken planlegges**

I 1967-68 begynte byggeprosessen til Slettebakken kirke. I årene før hadde det funnet sted diverse arrangementer og aksjoner for å samle inn penger til den delen av bygget som menigheten skulle bekoste. Flere ganger var det «bank på»-aksjoner, og givergleden var stor. Damene husker godt dette, men som en av dem sa:

– Vi var jo ganske travle med barn og hjem, og engasjerte oss kanskje ikke så sterkt.

Men de fulgte med under byggeprosessen. En av naboene syntes nok at kirkebygget lignet mer på «et landet skip med bunnen opp»!

I dag synes de kirken er en god nabo, og kirkebygget har de forlenget vent seg til.

En av dem uttrykker det slik:

– Vi føler at det er vår kirke. Alle tre setter pris på miljøet; gode naboer, omgivelsene og naturen ved Tveitevannet.

– Her er det godt å bo», er de enige om. ■

Slettebakken menighet ble formelt opprettet høsten 1959. Helt fra begynnelsen ble sang og musikk viktig i menighetsarbeidet.

# Kulturkirken

**Tekst:** Kåre Rivenes, Sverre Trætteberg og Eirik Øgaard

I rask rekkefølge kom menighetskor, barnekor, ungdomskor og etter hvert også Ten-Sing på plass. Tidlig på 1970-tallet var det sågar et motettkor som bidro på LP-en *Lukk opp*

*kirkens dører*. De sang Vårt sinn er fylt med glede (NoS 612), en av Olaf Hillestads salmer. Han var kapellan i Slettebakken menighet i perioden 1963-1966 og skrev og oversatte salmetekster med stor slitestyrke. Olaf Hillestad hadde betydelig innflytelse på den unge organisten, Olav Øgaard,

og alle andre som var glade i å synge. *Kjære menighet! Syng ut! Syng med!* var ofte hans klare oppfordring ved gudstjenestens begynnelse.

## Barnekorene

For barn var det ikke bare barnekor, men også musikkbarnehage, i starten ledet av Sigrid Knutsen. For unge var det blant annet «rytmegudstjenester» og ungdomskoret «Kor. 3, 11». For voksne var det menighetskor og i noen år også et motettkor (et kor som synger tekster fra Bibelen). Dette gjenoppsto da nåværende Slettebakken motettkor ble etablert i 1988.

På 1970- og 1980-tallet kunne man starte i aspirantkoret når man var begynt på skolen, og «på ordentlig» i



Platecover fra 1964. Olaf Hillestad arrangerte rytmegudstjenester i «kjellerkirken» på Slettebakken skole. Dette var noe nytt i statskirken og førte til heftig avisdebatt, mens ungdom fra hele byen fylte kjellerkirken. Dette vakte oppsikt og interesse langt ut over Slettebakken menighet, og førte blant annet til at NRK gjorde opptak som ble sendt i flere land i Europa.

Blåsere og gitarer i rytmisk samklang samlet ungdom fra hele byen. «Syng ut!» oppfordret Olaf Hillestad. I tiden som prest i Slettebakken skrev han en rekke salmer. Fra disse årene er «Gud er i sitt tempel» (NoS 259), «Se, Universets Herre», (NoS 298) og «Du ber oss til ditt alterbord» (NoS 611) kommet med i Norsk Salmebok.

## Rytmiske salmer i Slettebakkens kirkekjeller

**Et alternativ som kirken ikke kan la være opprøvd, sier res. kap. Olaf Hillestad**

I morgen kveld skal Fjernsynet beske ungdommen i Slettebakken menighet. I Bergen. Bare det er jo til å få sjokk av. Men bak den pyntelige program-titelen «Nye toner i kjellerkirken» ligger et nytt sjokk på lur. For første gang her i landet skal vi få stifte bekjentskap med noe som for de fleste fortøner seg som en umulighet — rytmer i gudstjenesten. Det er riktig nok en ungdomsgudstjeneste det dreier seg om — men likevel.

Mannen bak det umulige er residerende kapellan Olaf Hillestad. Ved siden av å være ungdomsleder og prest har han i en lang årrekke interessert seg for ungdommens egne rytmer. Hans fortid inkluderer også et mangefarvet medlemskap i en jazzklubb i Oslo. I fjor sommer fikk han stipendium til å studere den kirkelige rytme-bevegelsen i London, nær-



føres til Norge — og Vestlandet — sann uten videre?

Nei, ikke sann uten videre. Men når jeg likevel har gjort disse forsøkene i Slettebakken, så er det et par ting jeg må få understreke. Vi har ikke tatt de rytmiske salmene i bruk for å lage sensasjon. Det er for ungdommens egen skyld vi gjør det. Vi har ikke roklament spesielt med denne salmeformen, men likevel er det smekkfull kjeller — det vil si 130 unge mennesker — ved våre ungdomsgudstjenester. Ikke alle liker det, det er innlysende. Men mange er blitt sterkt engasjert, selv om det stiller nok så store krav både musikkalsk og sanglig.

Desuten: når man i England har funnet ut at det er nødvendig med en salme-fornyelse — hvor mye mer er det ikke da nødvendig i Norge? I England møter vi jo fremdeles en levende og engasjert salmesang i kirkene, og de engelske salmene er jo også stort sett «virkere» enn de norske. Dette er noe av bakgrunnen. Det står i hvert fall fast at vi har et veldig behov for en fornyelse av den kristne ungdomssangen i Norge.

— Og dette er altså løsningen?

— Nei, slett aldeles ikke. Jeg er langt fra overbevist om at dette er løsningen. Men det representerer et alternativ som vi etter mitt skjønn ikke kan la være opprøvd. Så får tiden vise om de rytmiske salmene er løsningen. Jeg tror i alle fall at denne formen for salmesang kan medvirke til en fornyelse — uten at jeg i øyeblikket kan si hvordan. Men her venter vi oss jo også mye av alt det gladelige som skjer innen norsk kirke-musikk-bevegelse for tiden.

— De vil altså ikke føre pop inn i kirken?

Jeg ventet på spørsmålet. Og jeg vet jo at folk flest ikke nekter å skjelne mellom den forlåtende poppen og f. eks. den gode jazz'en. Forskjellen er jo bla. kva-

ning, blir parkeringen av biler stadig mer problematisk. Vi går nærmest «med livet i hendene», idet vi stadig tvinges ut i kjørebanelen. Det er særlig ille utenfor husene fra nr. 200 til 206. På dette stykket er det til dels ikke fortatt, noe som burde ha vært iallfall oppmerket. Her står bilene daglig parkert helt inn mot husveggen, foruten at det i utkjørselen fra et lager for kolonialt stoff står biler og last-

littetskravet, og selv om jeg aldeles ikke mener at det vi arbeider med er en slags åndelig jazz, så prøver vi i hvert fall å stille meget strenge kvalitetskrav også til de rytmiske salmene.

— Hvor mange slike salmer har dere på lager?

— Allt i alt syv. Melodiene er engelske, og tekstene har jeg enten overatt mer eller mindre fritt eller laget selv.

— Kunne vi få et tekst-eksempel?

— Da får vi ta en kort en, som ikke tar så stor plass. Selv har jeg laget teksten til denne Credo-salmen, som Malcolm Williamson har skrevet melodien til:

Vi tror på Gud, han er vår Far som over oss og verden rår. Vi har hans bud og vitje klar som viser oss hvor veien går.

Vi tror på Kristus, han er vår venn som berger oss i all vår nød. Han skal til sist stå fram igjen og reise oss av grav og død.

Vi tror på Gud den Hellig And som binder oss i Kristus itt. Ved nådens bud og troens bånd han samler oss som før var spredt

— De er vel blitt utsatt for en støyen av kritikk?

— Nei, slett ikke. Personlig har jeg ikke fått noen kritiske bemerkninger. Hva mandagen vil bringe, er en annen sak, sier pastor Olaf Hillestad.

mere bestemt «20 Century's Light Church Music Group» — som altså har innført ungdommens egne rytmer i salmesang og gudstjeneste.

— Bakgrunnen for denne bevegelsen er et sterkt ønske om å så moderne unge mennesker med det kristne budskap, sier pastor Hillestad til «Bergens Tidende».

— Men de fant ut at et middel til dette var å møte de kristne unge unge menneskene på deres eget musikalske plan. Derfor fikk de komponister og tekstforfattere til å skrive rytmiske salmer med et

klart kristent budskap og med strenge krav både til melodi og tekstinnhold. På sett og vis kan vi si at de er rytmiske salmer som er mellomting mellom salme og åndelig vise presentert i moderne stil.

— Men kan dette virkelig over-

**har ordet**

til ny utredning er en taktisk manøvre for å holde den borgerlige politikken debatt i nye strømer.

Sopramålet om mer offentlighet i forslutnings- og valgprosesser er for lengst modent til realitetstest. Saken er utredet av framfird menn

barnekoret fra 3.- eller 4.-klasse. I 1989 ble aspirantkoret til et kor for barn i barnehagealder fra ca. 4 år. Mange kom direkte opp trappen fra menighetsbarnehagen til korøvelse. Senere ble også Knøttesang etablert, for de som så vidt hadde vokst ut av babysangen.

Barnekoret har variert både i størrelse og kvalitet. Musikk- og sanglede og et variert repertoar har det imidlertid alltid vært, og mange jenter og gutter har hatt fine år der. Gjengen som var med på 1980-tallet likte det så godt at de etter hvert nærmest krevde at dirigenten måtte starte et kor for ungdom og voksne der de kunne syng skikkelig firstemt. Det ble starten på nåværende Slettebakken motettkor.

Barnekoret hadde lenge stor glede av å være tilknyttet både kirkelige og ikke-kirkelige organisasjoner, hver organisasjon med sine tilbud om materiell, samlinger, felleskor og konserter; Bergen og omland skole- og ungdomskorforbund (BOSUF) og Bjørgvin/Norges Kirkesangforbund. I 1996 ble Ung kirkesang skilt ut fra sistnevnte som egen organisasjon.

Mange av medlemmene i koret den gang, vil med glede huske riks-kirkesangfestene for barnekor – blant annet i Sandnes, Trondheim, Bodø,

Stavanger, Oslo og Bergen. Det å reise på tur har alltid vært viktig for fellesskapet, også det å være en del av et stort kor, gjerne sammen med orkester og dyktige solister.

Ung kirkesang har etter hvert funnet nye måter å bygge videre på sangfest-tradisjonen – med regionale vår- og høsttreff blant annet i Jondal, Samnanger og Førde i tillegg til ukelange korsommerskoler i Kristiansand med samarbeid om felles ungdomskor.

### Fra repertoaret kan nevnes:

- **Moses-kantaten**
- **Syng-bibelspill** som «Mannen i treet» og «Den barmhjertige samaritan», innøvd og fremført av flere ulike barnekorkull, sistnevnte også fremført i Grieghallen.
- **Sound of Music** Forestilling i Grieghallen
- **Andre Bjerke.** Konsert/forestilling
- **Sang for kongelig besøk:** På Trolldhaugen
- **African Madonna** Oratorium for barn av Felicity Laurence; stor konsert/felleskor i Johanneskirken, 1987 (under Festspillene) og 1997, med solister som Sissel Kyrkjebø, Karoline

Krüger, Rhoda Achieng  
Gravem/Ondeng Wilhelmsen  
og Marianne Juvik Sæbø.  
[www.youtube.com/watch?v=aLl-8YUm\\_pg](http://www.youtube.com/watch?v=aLl-8YUm_pg)

Barnekorene har ellers hatt sitt «hjem» i familiegudstjenestene der ulike aldersgrupper har medvirket jevnlig. Opplevelsen av korarbeidet som en «korfamilie» har vært styrket ved at øvelsene har vært knyttet opp mot menighetsmiddagene, som de siste årene har vært holdt ukentlig. Kantor har overordnet ansvar for barnekor, aspirantkor og knøttesang, men flere personer er og har vært engasjert som dirigenter/meddirigenter for ulike aldersgrupper, blant dem Hildegunn Melvær Øgaard, Ingrid Trøttestad, Sigrun Jørdre og Hulda Sofie Obrestad.

### Motettkoret

Ved 20-årsjubileet til Slettebakken motettkor skrev kantor og dirigent, Olav Øgaard, dette i menighetsbladet:

«I 1988 var Barne- og ungdomskoret både stort og godt – blant annet var det en stor gruppe 7.- og 8.-klassinger. Fra disse kom det et nokså unisont krav om at de ville ha

## Slettebakkens eget minnefond

**Olav Øgaard's minnefond for unge kirkemusikere** ble opprettet 6. desember 2016 til heder for Olav Martin Øgaard's gode virke og minne. Fondet skal stimulere til interesse og forståelse for, og utøvelse av kirkemusikk i Norge, primært ved å dele ut en minnepris til en ung organist/utøver som vil videreutvikle seg innen orgelspill og kirkesang. Søkerne må være mellom 15 og 35 år og må spille orgel. Vedlagt søknaden må det følge en video på inntil 5 minutter som demonstrerer søkerens ferdigheter som orgelspiller, samt en kort beskrivelse av søkeren selv og hva prisbeløpet tenkes brukt til. Det er ønskelig at prisvinneren deltar på konsert i Slettebakken kirke ved utdelingen. Prisen er for tiden på kr 15 000. Den som ønsker å støtte fondet kan gi sitt bidrag til kto.nr. 1503.58.57114 eller Vipps 631472. Alle bidrag mottas med stor takk.



*et kor med sopran, alt, tenor og bass som sang ordentlig, 4-stemt korsang. I flere måneder minnet de meg om at dette var noe de ønsket. Oppstarten ble markert med weekendtur til Bergsdalen skole. Der øvde vi, gikk på turer i fjellet og spilte ball på ulikt vis. Fra første stund sang også en del foreldre med i koret, og slikt ble det et veldig godt miljø av».*

I 1993 ble koret medlem av Norges Kirkesangforbund – og forpliktet seg derved på følgende formålsparagraf:

«Koret har som formål å fremme kirkesang og gudstjenesteliv i Den norske kirke i samsvar med kirkens bekjennelse ved: • Å ivareta våre kirkemusikalske tradisjoner. • Å fremme medlemmenes kirkemusikalske og liturgiske forståelse og faglige innsikt. • Å stimulere til nytenkning og fornying av menighetssang og korsang • Å styrke fellesskapet mellom medlemmene.

Verker av Bach, Nystedt, Hovland og Kverno var noe av det som ble øvd inn. Påsken 1990 fremførte motettkoret Egil Hovlands *Oppstandelsesmesse* for

første gang. Mottagelsen var god, og siden har den stått på korets repertoar 2. påskedag. *Allehelgensmesse*, også den av Egil Hovland, ble fremført første gang av motettkoret senhøstes samme år. Igjen var responsen god og enda en tradisjon ble etablert.

Andre mer eller mindre faste poster på korets program har vært utdrag fra Händels *Messias* 1. juledag, salmekvelder i kirken, julekonserter alene eller med gjester, sang på sykehjemmene i menigheten julaften, opptreden på «Menighetens dag» i begynnelsen av november etc. etc. I tillegg kommer selvsagt korets deltagelse ved høymessen noen ganger i året. Det ble snart klart at for å kunne gi seg i kast med noen av de store korverkene, måtte motettkoret søke samarbeid med andre kor, blant andre Landås menighetskor og Birkeland kantori.

I 2014 gikk Olav Øgaard av med pensjon etter noen og femti års tjeneste for musikklivet i Slettebakken. Han overlot taktstokken og orgelkrakken til Kåre Rivenes som både har videreført og fornyet korets repertoar.

Under kantor Rivenes' ledelse har koret fremført verker av Benjamin Britten (*Rejoice in the Lamb, Te Deum*),

Antonio Lotti (*Missa Brevis*), Georg Friedrich Händel (satser fra *Messias*), Harald Holtet (*Te Deum*), Antonio Vivaldi (*Gloria*) samt de tidligere nevnte verkene av Egil Hovland, *Oppstandelsesmesse* og *Allehelgensmesse*.

### SoundsLikeUs og Pensjonistkor

SoundsLikeUs er et kor for unge voksne og drives i samarbeid med Landås menighet. Koret øver i Slettebakken kirke og har deltatt under «Menighetens dag», ved julekonserter og ved gudstjenester. Koret har også holdt egne konserter og sangkafeer. Dirigenter disse årene har vært Trent Bruner og Ingvill Espedal.

Tidligere kantor Olav Øgaard fortsatte som dirigent for pensjonistkoret på frivillig basis etter at han gikk av med pensjon. Da han omkom i februar 2015, tok kantor Rivenes over ansvaret. Fra og med våren 2016 og et års tid fremover ledet Hilde Rohde pensjonistkoret. Etter vårsemesteret 2017 var det imidlertid slutt, og koret startet ikke opp igjen høsten 2017. ■

Under: «SoundsLikeUs», koret for voksen ungdom på plenen ved kirken. Bildet er trolig fra 2013.





MUSIKKFAMILIEN:

# Hildegunn Melvær Øgaard takker av

**Når musikklivet i Slettebakken kirke de første femti årene skal beskrives, vil historien bli tett knyttet til familien Øgaards liv og virke. I jubileumsåret 2020 sier mater familias Hildegunn at hun vil senke tempoet litt. Men først må hun fortelle historien om Øgaard-klanens tilknytning til Slettebakken kirke.**

**Tekst:** Frode Hjertnes

Hildegunns ektemann Olav var organist og kantor og i alle henseender menighetens musikalske kraft fra han satte seg på orgelkrakken første gang i 1961 sytten år gammel, til han gikk av med pensjon i 2014. Tragisk nok døde Olav i en ulykke allerede ett år senere, i februar 2015.

Olav Øgaards innsats var formidabel og kan ikke overvurderes. Han var imidlertid ikke alene om arbeidet. Ved hans side, også i musikalsk sammenheng sto konen Hildegunn. Som Olav selv sa det i et intervju da han trådte tilbake i 2014:

– Hildegunn har stilt opp i alle de korsammenhenger jeg har deltatt, og det har vært til enorm støtte og inspirasjon for meg.

## **Stemmen har sviktet**

For Hildegunn, som er av samme årgang som sin mann, er det nå også slutt. Det er nesten vanskelig å forestille seg det, men det kommer fra henne selv:

– Det stemmer at jeg har gitt meg med aspirantkoret. Jeg sliter med stemmen. Du kan ikke sitte foran en gruppe forventningsfulle 4-5 åringer å si: *Jeg kan dessverre ikke synge i dag.*

– Det forstår seg – det er en tid for alt - men når og hvordan startet det?

– Det hele startet 26. juli 1964 – jeg var akkurat fylt 20 – da jeg for første gang våget meg på gudstjeneste i Slettebakken menighet – i tilfluktsrommet på Slettebakken skole. Olav Hillestad var prest. Etter en prat med ham under kirkekaffen, ble jeg hanket inn i arbeidsgruppen for ungdomsarbeidet, hvor for øvrig den unge organisten Olav Øgaard også ble med. Senere ble det Unge Hjem – i dobbelt forstand – og Slettebakken menighetskor som Olav startet i 1967. Etter hvert kom også motettkoret til.

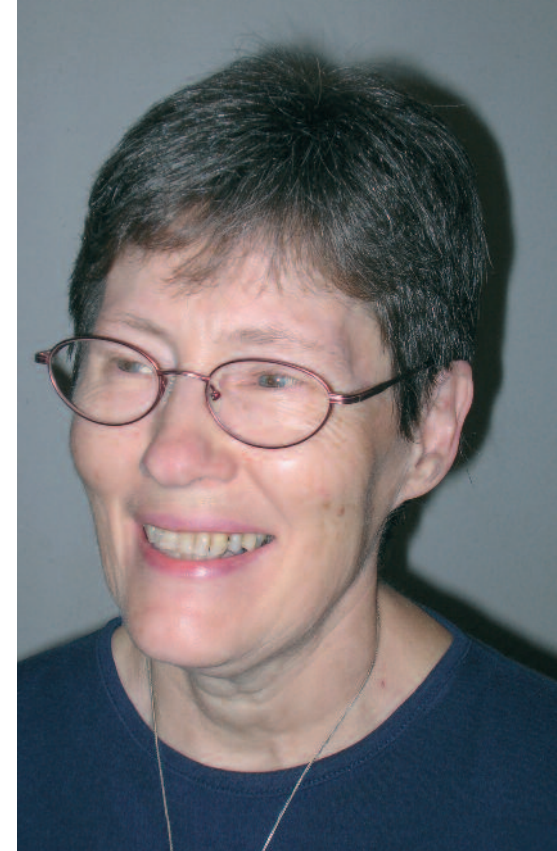
– Og slik fortsatte det?

– I 1989 hadde jeg en deltidsjobb i Slettebakken menighets barnehage. Noen foreldre der lurte på om det fantes et korttilbud for aldersgruppen 4-7 i kirken. Det tente jeg på! Jeg spurte Olav om han kunne være «spillemann» - og så ble det kor. Det har jeg stortrivdes med!

## **Minnefondet**

– Det musikalske er én side av ditt virke i menigheten – og en svært viktig sådan – men det har ikke unnluppet min oppmerksomhet at du har påtatt deg en rekke andre oppgaver også?

– Jeg har hatt noen perioder i menighetsrådet - det har vært spennende. De siste årene har jeg hatt ansvaret for å organisere kirkeskyssen. Siden jeg ikke har sertifikat, har det vært en



strålende vinn-vinn-situasjon for meg!

– Og så gjør du det jeg antar er en stor glede, og som du gjorde igjen under jubileumskonserteren 25. oktober; nemlig å dele ut Olav Øgaards minnepris for unge kirkemusikere? Fortell litt om den!

– Ideen om minneprisen kom i stand da familien var samlet for å formulere dødsannonsen til Olav. Skulle vi si noe om blomster, skulle vi støtte en god sak, eller hva? Da var det en som foreslo: Vi kan jo opprette et fond for unge kirkemusikere til minne om Olav, og slik ble det.

## **Nye generasjoner tar over**

– Si litt om den musikalske etterveksten i Melvær Øgaard-slekten, den er jo også ganske imponerende.

– Imponerende vet jeg ikke, men vi har fått oppleve musikkfellesskap med alle våre fem sønner – og etter hvert også svigerdøtre og barnebarn. Vårt eldste barnebarn, Mathias (20) er en solid organistvikar når det trengs, men han har begynt på andre studier. Bare to av sønnene våre har satset på musikken som levebrød; Sigurd, som nå er organist i Bergen Domkirke, og Harald, som komponerer. Sverre trakterer cello, men helst til husbruk. De andre er habile korsangere. Det musikalske fellesskapet har gitt oss mye glede! ■

# VEL BEVART

## bruktbutikk

**I 2016 mottok menighetsrådet i Slettebakken en henvendelse fra daglig leder i KFUK-KFUM Ulriken, Jan Frode Sandvik, med spørsmål om Slettebakken menighet ønsket å delta i etableringen av en bruktbutikk i området Slettebakken/Landås.**

**Tekst:** Bergfinn Sørлие

**K**FUK-KFUM Ulriken hadde penger på bok og kunne stille økonomiske garantier for etableringen. Menighetsrådet bestemte umiddelbart at dette var noe man ønsket å være med på, og jeg som nytilsatt diakon fikk ansvaret for å følge dette opp.

Slettebakken har mange soknebarn som lever i ensomhet og arbeidsløshet, og initiativet ble vurdert som et veldig positivt for å avhjelpe noen av disse utfordringene.

### Forberedelsene

Våren 2017 ble det etablert et interimstyre bestående av Jan Frode Sandvik, Ingeborg Hopland Nestås, Helga Golten Thue, Ingrid Fluge Hole og undertegnede. «Vel Bevert» kom tidlig opp som navneforslag. Forslagets dypere mening vant umiddelbar gjenklang og dette ble foretakets navn. Valg av forretningssted ble lokalene i Nattlandsveien 81, bak «Blindeblokken», i lokaler som tidligere hadde huset diverse dagligvareforretninger.

En stor innsats ble gjort for å oppnå gunstigst mulige leieavtale og i kontrakten inngikk tilbakeføring av lokalene slik de var før dagligvarebransjen gjorde sitt inntog.

Medarbeidere ble rekruttert via plakater og oppslag i nærbutikkene, på biblioteket, i kirkene og i forsamlingshusene på Landås. Ryktebørsen og stand på Landåsfest bidro også til å bringe inn medarbeidere.

### Åpningen

Etter noen svært hektiske uker ble Vel Bevert Bruktbutikk (VBB) åpnet 28. september 2017, som et bærekraftig møtested der folk og fe, ting og tang, kultur og miljø – ja, hele skaperverket! – skal bli tatt vare på. Ordføreren, ledelsen i Bergen kirkelige fellestråd, pressen og andre prominenser deltok ved den høytidelige markeringen.

KFUK-KFUMs visjon er *Vær deg selv. Stå opp for andre*. Det overordnede målet for VBB er å forene sosialt ansvar med sunn forretningsdrift i en lys og innbydende butikk,

med vennlige medarbeidere som møter kundene med et «hei og et nikk» og som skaper en trivelig møteplass for mennesker i lokalmiljøet.

### Frivilligheten

Alle medarbeidere i VBB jobber frivillig, og butikken får alle sine varer gratis. Flere av de omkring femti frivillige har bundet seg til faste tider i uken, og det dette mangfoldet av medarbeidere bidrar med av positivitet og innsats, er helt avgjørende for det gode ryktet VBB har opparbeidet. De fleste av er hjemmehørende i lokalmiljøet, men mange kommer annetstedsfra. Butikkstyret setter stor pris på den variasjonen og det mangfoldet som fellesskapet representerer.

### Møteplassen og samarbeidet

Menneskene og relasjonene tilhører kjernen i virksomheten. Kaffekroken byr ikke bare på kaffe og vafler, men også på møter mellom mennesker. Via ulike nettverk har VBB kommet i kontakt med grupper som arbeider for gjenbruk. Det har blant annet





Ordfører Marte Mjøs Persen hadde æren av å offisielt åpne butikken 28. september 2017.

Under: På Vel Bevart har vi et naturlig fokus på gjenbruk, og har et bredt utvalg av varer. Frivillige medhjelpere er det mange av, men uten dem hadde driften av butikken aldri gått! Butikken har fått god mottakelse i lokalmiljøet, og i 2019 kunne vi også skilte med utvidelse.

for en ny uke og her er det oftest mellom fem og ti personer som stiller.

Jan Frode Sandvik er daglig leder for Vel Bevart og også hovedforeningen (KFUK-KFUM Ulriken). VBB har ingen gjeld og går med et solid overskudd, tross stengt butikk en del uker i vår i forbindelse med Covid-19. Noe av overskuddet plasseres i et fond, som skal støtte lokale og internasjonale prosjekter, samt sette av noe egenkapital til dårligere tider. Det er samtidig betryggende å vite at KFUK-KFUM Ulriken står bak og er økonomisk ansvarlig om det driften skulle gå med underskudd.

I september ble treårsjubileet markert ved at virksomheten åpnet en egen møbelavdeling i den tidligere bilforretningen som også ligger i tilknytning til «Blindeblokka».

### Menigheten og Vel Bevart

Mange medarbeidere ved Vel Bevart har tilhørighet i Slettebakken menighet og utgjør et betydelig bidrag for å drive virksomheten. Vel Bevart er et viktig redskap for å gjøre en forskjell for etterhvert ganske mange enkeltmennesker i soknet vårt. Dette er en flott arena å praktisere det diakonale engasjementet som man finner i menigheten vår! ■

vært arrangert fiksefester/repasjonskvelder med Naturvernforbundet og Bærekraftig Liv på Landås. VBB har også huset et eget skomaker- og lærproduktverksted.

I tillegg samarbeider VBB med Nygård skole, der vi har utplassert elever i språkpraksis i vel et halvt år. Elevene er voksne som har flyktet til Norge. Å mestre norsk er en nøkkel til å fungere i Norge, både sosialt og for muligheter for å få arbeid. Etter endt praksis får elevene en arbeidsattest som i flere tilfeller har ført til faste

arbeidsforhold. Det samme gjelder flere ungdommer og unge voksne som har vært medarbeidere i en periode og har opplevd Vel Bevart som springbrett til å komme ut på arbeidsmarkedet.

### Drift og økonomi

Vel Bevart Bruktbutikk holder åpent tirsdag kl 13-17, onsdag, torsdag og fredag kl 11-17 og lørdag kl 11-15. Det er rundt fem personer på vakt hvert skift. Mandag og tirsdag formiddag gjøres en viktig dugnadsjobb



# GLORIA!

## Jubileumskonserteren

**Et kirkejubileum må selvsagt ha sin jubileumskonserter, og konserten i anledning Slettebakkens kirkes 50-årsjubileum fant sted søndag 25. oktober – i Slettebakken kirke, selvsagt.**

**Tekst:** Frode Hjertnes

Vivaldi's *Gloria* utgjorde hovedprogrammet, på alle måter utmerket fremført av Slettebakken motettkor, Landås kirkekor, solistene Eli-Johanne Rønnekleiv (mezzosopran, alt) og Laurie Robertson Øgaard (sopran) samt orkesteret bestående av profesjonelle musikere blant annet fra Bergen filharmoniske orkester og Sjøforsvarets musikkorps (Chein-Yu Chu og Stefan Bivand, fiolin, Melanie Lucilla Packer, bratsj, Tobias Eide, cello, Kristine Brennesvik-Karlsen, trompet og Bente Hage, obo). På orgelkrakken satt Sigurd Melvær Øgaard og fremførelsen ble ledet av kantor Kåre Rivenes og Melanie Lucilla Packer.

### Englesangen fra Betlehem

Tekstlig inneholder *Gloria*, englesangen fra Betlehemsmarkene ordene *Gloria in excelsis Deo, Ære være Gud i det høyeste, et in terra pax hominibus bonae voluntatis*, og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i. I tillegg følger teksten *Laudamus te*, den oldkirkelige lovsangen som tidlig ble koblet sammen med englesangen og som utgjør Gloria-leddet i den lutherske og katolske gudstjenesten. Utallige komponister har satt musikk til disse tekstene,



Antonio Vivaldi blant dem, og verket passet svært godt til kirkejubiléet.

Ellers bestod programmet av *Hallelujakoret* fra Georg F. Händels *Messias* samt verker av Felix Mendelsohn (*I waited for the Lord* og *Lord bow thine Ear*) og John Rutter (*Se vår jord* og *For the beauty of the Earth*).

### Minneprisutdeling

Under konserten mottok unge og meget lovende Jonas Apeland årets pris fra Olav Øgaards minnefond for

unge kirkemusikere, for øvrig den første bergenser som har blitt denne heder til del.

Apeland startet sin karriere i orgelklubben «Ferdinand» med Amund Dahlen som sin første orgellærer. Etter musikklinjen på Langhaugen studerte han kirkemusikk ved Norges musikkhøgskole og er nå i gang med masterstudier i orgelspill ved konservatoriet i Paris.

Prisen ble tatt imot av stolte og takknemlige foreldre, da karantenebestemmelsene gjorde det vanskelig

# 2020



for prisvinneren selv å delta ved prisutdelingen (les mer om minneprisen annetsteds i dette bladet).

Av verbale innslag må Sverre Trætterbergs prolog på enderim nevnes, likeledes tidligere sogneprest Jorunn Johnsen's nydelige tale om alt hva Slettebakken kirke har rommet av gleder og sorger i femti år. Publikum fikk også gitt sitt besyv med i jubileumssalmen skrevet av Trond Trætterberg Serkland til kirkens 40-årsjubileum – en salme som i fortsatt er «ung og ny». ■

## Hvordan bidra til kirkens arbeid:

# Givertjenesten i Slettebakken

### Hva er Givertjeneste?

Vi i Slettebakken menighet ønsker å tilby gode fellesskap for alt fra de minste til ungdomsarbeidet vårt, familier og eldre. Vi ønsker å være en nærkirke som er tydelig til stede i livets opp- og nedturen.

For å drive soknets arbeid er vi avhengig av støtte. Tilskudd til kirken og soknet bli stadig mindre og hemmer vårt arbeid for og blant våre medlemmer.

Særlig for de neste årene ønsker vi å fokusere på arbeidet som gjøres i fredagsklubben vår, *Pust i bakken*. Dette er et diakonalt satsningsområde med sikte på å kunne gi unge i nærmiljøet et trygt og kjekt sted å være fredagskveldene.

Dersom du har mulighet for å bidra til det diakonale arbeidet vårt, ønsker vi deg hjertelig velkommen til givertjenesten. Ved å være med på spleiselaget vårt vil du være med på å hjelpe oss å holde oppe et levende diakoniarbeid, og støtte Slettebakken menighets engasjement i nærmiljøet!

### Vil du være med?

Hvis vi kan utfordre deg til å bli fast giver, kan du gå inn på siden [kirken.no/slettebakken/givertjeneste](http://kirken.no/slettebakken/givertjeneste)

Her finner du skjema for å bli fast



giver, og du kan lese mer om det diakonale arbeidet vårt. Alternativt kan du scanne QR-koden over for å få opp registreringsskjema direkte. Du velger selv hvor mye du ønsker å gi, hvilket prosjekt du vil gi til, om du vil gi et engangsbeløp eller bli fast giver. Alle gaver til Den norske kirke gir rett på skattefradrag. Hvis du legger inn personnummeret ditt ved registrering ordner vi resten av dette. For å få skattefradrag må gaven være minst 500 kr per inntekstår.

### Spørsmål?

Om du har spørsmål, eller trenger hjelp til registrering, ta kontakt med menighetskontoret. Sammen finner vi en løsning som passer deg best!

*Tusen takk for gaven du vil gi*

### Kontaktinformasjon:

• 55 59 71 50 • [slettebakken.menighet.bergen@kirken.no](mailto:slettebakken.menighet.bergen@kirken.no) • [kirken.no/slettebakken](http://kirken.no/slettebakken)



# PUST I BAKKEN

UNGDOMSKLUBB

# SME –

## Slettebakken menighets eldresenter

**Det var menigheten som i sin tid tok initiativ til opprettelsen av stiftelsen som eier SME. Aktive mennesker i menigheten hadde i mange år arbeidet målrettet for å få bygget et eldresenter.**

**Tekst:** Magnhild Bøyum Aase, tidligere styreleder for SME

De første bygningene sto ferdig i 1983 og var et aldershjem med femti plasser. Menighetens formelle innflytelse på arbeidet ved SME skjer først og fremst gjennom valg av styremedlemmer. Ifølge vedtektene skal

fem av styremedlemmene velges av menighetsrådet og diakoniutvalget og oppnevnes på det årlige sammøtet der styret i SME, menighetsrådet og diakoniutvalget møtes.

### **Alltid god samarbeid**

Ansatte på eldresenteret kan ha ulike livssyn, men det forventes lojalitet i forhold til stiftelsens idégrunnlag. I den praktiske samhandlingen mellom SME og menigheten, har det alltid vært viktig å ivareta hver enkelt beboers åndelige behov. Nærheten til kirken, prestene, organisten og menighetens barnehage, har gjort det enkelt å samarbeide, og samarbeidet har alltid vært godt.

Helt fra starten har prestene holdt andakter og hatt samtaler med

enkeltpersoner. Det har vært en lang tradisjon med gudstjeneste på julaften og det samme om sommeren. I tillegg til prest og organist, deltar menighetens kor og andre musikalske krefter med sang og musikk. «Kirkebussen» stopper utenfor SME og gjør det enkelt å komme seg til kirken for dem som ønsker det.

### **Barnehagen kommer gjerne**

Menighetens barnehage er kjærkomne gjester på SME, med prosesjon tett opp til 17. mai og opptog på Lucia-dagen. Kjente og kjære adventsanger står da naturligvis på programmet da.

SME har i alle år verdsatt frivillig innsats, og satsingen har resultert i ansettelse av en frivillighetskoordinator. Ca. 30 frivillige, de fleste fra menigheten, stiller hver uke opp på ulike aktiviteter til glede for beboerne. Av slike aktiviteter kan nevnes hagegruppe, høytlesning, avislesing, betjening av Kafé Kroken, samt rusle-, trille- og turgrupper. Som på mange andre sykehjem, er kvinnene i flertall også på SME.

For at mennene skulle kunne danne et maskulint fellesskap, ble det tatt initiativ til «Herreklubben». Her kan en gruppe herrer fra SME og menigheten for øvrig, samtale om livets gleder og sorger – de store så vel som de små.

### **Flere frivillige etterlyses!**

På et sykehjem vil naturlig nok beboerne være ulike. Noen kan være med på fysiske aktiviteter, mens andre

Gode naboer i menighetsbarnehagen er ofte med på feiringer på eldresenteret. Bildet er fra da åpningen av nybygget ble markert i 2003.





Bildet er tatt i forbindelse med en av våre « Ut for å vinke til hverandre» under korona-nedstengningen i mai 2020. Her hadde vi avtalt med Slettebakken menighets barnehage at de skulle komme å vinke til oss. Ellers gikk beboerne ut på terrassene og så inviterte vi pårørende og andre til å komme for å vinke. Hver fredag kl.12.00. Det var en fin oppmuntring på den tiden!

ikke er i stand til det. For frivillige er det oppgaver tilpasset alle, og SME trenger flere frivillige!

Nærheten til eldresenteret gjør at menigheten kjenner ansvar for at beboerne skal oppleve å ha et godt hjem

og de ansatte en trygg og trivelig arbeidsplass. En stor takk til alle frivillige og ansatte som i alle år har bidratt til det gode samarbeidet mellom menigheten og SME - ingen nevnt, ingen glemt!

Det er rart å skrive denne historien om SME i en tid der de fleste aktiviteter har stoppet opp på grunn av Covid-19 og smittefaren.

Vi må håpe og tro at de trygge hverdagene snart er tilbake. ■

DET ER VANSKELIG Å SPÅ ...



# Særlig når det gjelder fremtiden!

**Så falt det altså på meg å få være sokneprest Slettebakken i jubileumsåret 2020.**

Nå har kirken stått her i 50 år, og min historie med kirken er bare gjennom de siste få år. Men jeg har sett og hørt nok til å hevde at bygget og menigheten betyr veldig mye for veldig mange.

I de mange samtaler jeg har hatt med folk i forbindelse med ymse kirkelige handlinger, og også med andre jeg treffer på andre arenaer, dukker det opp mange fortellinger om deres fortid og forhold til Slettebakken. *Det er jo min kirke det*, er det flere som utbryter. Og jeg blir tilfreds når jeg hører det.

Kirken og livet i menigheten har satt spor. Viktige spor. Og selv om ikke alle finner veien hit en søndag formiddag, så skal vi få tenke stort om vår rolle og betydning.

Mitt ønske for fremtiden er at dette får vokse videre. Selvsagt hos de mange i alle aldersgrupper som bruker kirken i dag, men også hos de som er innom en gang iblant.

Mitt ønske for fremtiden er at kirken vår oppleves åpen, tilgjengelig og viktig i folks liv. At den skaper opplevelser og fellesskap som gjør at det stadig sitter noen på bybanen som titter over på kirken og tenker: *Det er jo min kirke det*. Heldige er vi som får være en del av dette. ■

*Thor Brekkeflat*

